

- 29 Отъ мятежъ-тъ на конницы-тъ и на стрѣ-
цы-тъ
Всякій градъ ще побѣгне:
Ще отидѣтъ въ гѣстацы-тъ,
И ще възлѣзѣтъ по скалы-тъ:
Всякой градъ ще бѣде оставенъ,
И не ще да има чловѣкъ да живѣе въ
тѣхъ.
- 30 И ты запустѣла, какво ще направишь?
Ако ся облѣчешъ и въ червено,
Ако ся украсишь и събъ златны укра-
шенія,
Ако и прѣмного стивіе да теглишь на
очи-тъ си,
Напрасдно ще ся украсишь:
Любовници-тъ *ти* ще ты прѣзрять, ще
тѣрсятъ животъ-тъ ти;
- 31 Защото чухъ гласъ като на женѣ кога
ражда,
Болѣзни като на онѣзи която пѣтъ
ражда.
Гласъ на Сіоновъ-тъ дщериѣхъ,
Която въздыша, простира рѣцѣ-тъ си,
И казва: Горко ми сега!
Защото душа-та ми чезне поради убійцы-тъ.

ГЛАВА 5.

- 1 Обходѣте улици-тъ на Іерусалимъ,
И виждѣте сега, и научѣте ся, и потѣрѣте
въ стыды-тъ му:
Да ли можете да намѣрите чловѣка;
Има ли който да прави сѣдѣжъ, да тѣр-
си истинѣхъ:
И азъ ще простѣхъ на тойзи градъ.
2 Ако и да говорятъ: Живѣ Господь,
Наистинѣхъ лѣжливо ся кѣлихъ.
3 Господи, *не гледатъ* ли очи-тъ ти на
истинѣхъ-тъхъ?
Ударилъ си ги, и не ги заболѣ,
Изнурилъ си ги, и *не рачихъ* да пріе-
мѣтъ поправленіе;
Ожесточихъ лица-та си повече отъ ка-
мыкъ:
Не рачихъ да ся вържихъ.
4 Тогазъ азъ рѣкохъ:
Наистинѣхъ тѣ сѣ сиромаси: безумни сѣхъ;
Защото не знахътъ пѣтъ-тъ Господень,
Сѣдѣжъ-тъхъ на Бога своего.
5 Ще отидѣ при голѣмы-тъхъ,
Та ще говорѣхъ съ тѣхъ;
Защото тѣ *не знахътъ* пѣтъ-тъ Господень,
Сѣдѣжъ-тъхъ на Бога своего:
Но и тѣ кучно *строшиди* хомоть-тъхъ,
Раскѣсали върѣкы-тъхъ.

4 Пар. 9; 30. Іса. 28; 40.
5 Гл. 22; 20, 22. Псал. 1;
2, 19.
6 Іса. 1; 15. Псал. 1; 17.
—
7 Іса. 22; 30.
8 Быт. 18; 23 и др. Псал.
12; 1.
9 Быт. 18; 26.

10 Тит. 1; 16.
11 Гл. 4; 2.
12 Гл. 7; 9.
13 2 Лѣт. 16; 9.
14 Іса. 1; 5, 9; 13. Гл. 2; 30.
15 Гл. 7; 28. Соф. 2; 2.
16 Гл. 8; 7.
17 Мик. 3; 1.
18 Псал. 2; 3.
19 Гл. 4; 7.

- 6 За то *лѣвъ* отъ дѣбравъ-тъхъ ще ги
пори,
Вѣлкы отъ пустыниѣхъ-тъхъ ще ги истрѣби,
Рысѣ ще причакавъ край градове-тъхъ имъ:
Който излѣзе отъ тамъ, ще бѣде раскѣ-
снѣхъ;
Защото ся умножихъ прѣстѣпленія-та
имъ,
Нарасихъхъ отстѣпленія-та имъ.
7 Какъ ще ти простѣхъ това?
Сынове-тъхъ ти мя оставихъ,
И *кѣлнѣхъ* ся *рѣвъ* онѣзи които не сѣхъ
богове:
Когато ги насытихъ, тогазъ прѣлюбо-
дѣйствовахъ,
И на купове отивахъ въ домове-тъхъ на
блудницы-тъхъ.
8 Тѣ сѣхъ *като* *хранени* коніе заранъ:
Всякой рѣжи подиръ женѣхъ-тъхъ на ближ-
ній-тъхъ еи.
9 Нѣма ли да направѣхъ за това посѣщеніе?
Говори Господь:
И *душа-та* ми не ще ли огмѣсти про-
тивъ такъвъ народъ?
10 Качѣте ся на стѣны-тъхъ му, и съсмѣну-
вайте:
Но не правѣте съвършено истрѣбленіе;
Махнѣте забрала-та му,
Защото не сѣхъ Господни.
11 Защото *Израилевъ-тъ* домъ и *Іудинъ-тъ*
домъ
Докарахъ ся много невѣрно къмъ мене,
Говори Господь.
12 *Отрекохъ* ся отъ Господа,
И рекохъ: Не е той:
И нѣма да дойде зло на насъ:
Нито ще видимъ ножъ, или гладъ;
13 И пророци-тъхъ сѣхъ вѣтръ,
И слово *Господне* нѣма въ тѣхъ:
На тѣхъ ще ся обѣде така.
14 За то така говори Господь Богъ на си-
лы-тъхъ:
Понеже говорите тѣжи думѣхъ,
Ето, азъ ще направѣхъ мон-тъхъ слова въ
уста-та ти огнь,
И тѣзи людѣ дѣрва, и ще ги пояде.
15 Ето, азъ *ще доведѣхъ* вързъ васъ народъ
отъ далечъ,
Доме Израилевъ, говори Господь:
Народъ силенъ е той, народъ староврѣ-
мененъ,
Народъ на който не знаешъ языкъ-тъхъ,
Нито разумѣвашъ що говорятъ.
16 Туль-тъхъ имъ е както отворенъ гробъ:
Всички-тъхъ сѣхъ юнаци.

16 Псал. 104; 20. Авв. 1; 8.
17 Соф. 3; 3.
18 Осія 13; 7.
19 Іс. Нав. 23; 7. Соф. 1; 5.
20 Втор. 32; 21. Гл. 4; 8.
21 Втор. 32; 15.
22 Іса. 22; 11.
23 Гл. 13; 27.
24 Ст. 29. Гл. 9; 9.
25 Гл. 4; 22.

26 Гл. 39; 8.
27 Гл. 4; 27. Ст. 19.
28 Гл. 3; 20.
29 2 Лѣт. 36; 16. Гл. 4; 10.
30 Іса. 28; 15.
31 Гл. 14; 13.
32 Гл. 1; 9.
33 Втор. 28; 49. Іса. 5; 26.
34 Гл. 1; 15, 6; 22.
35 Іса. 39; 3. Гл. 4; 16.